

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 453 af 25. november 1950 gennemførtes en bunden opsparing for personer for skatteårene 1950—51 og 1951—52 samt for aktieselskaber m. v. og kooperative virksomheder for skatteåret 1951—52.

Opsparingspligten for personer antages at ville omfatte ca. 275 000, og provenuet er skønsmæssigt anslået til ca. 75 mill. kr. for skatteåret 1950—51 og til ca. 80 mill. kr. for skatteåret 1951—52. Hertil kommer en bunden opsparing for selskaber m. v. på ca. 25 mill. kr.

Opsparingspligt undergivet er personer, der er fuldt skattepligtige til staten, og som er ansat til en skattepligtig indkomst, der — for familieforsørgere efter fradrag af 2 000 kr. og iøvrigt efter børnefradrag og fradrag for hustrus indkomst ved selvstændig virksomhed — udgør mindst 6 000 kr. Opsparingsbeløbet beregnes efter en progressiv skala.

Ved nærværende lovforslag foreslås de nævnte regler om opsparingspligt for personer ændret for skatteåret 1951—52. Antallet af personer, der inddrages under opsparingspligten, forøges efter forslaget meget betydeligt. Opsparingspligten omfatter personer med lavere indtægter end den, der efter loven af 25. november 1950 betingede opsparingspligt, og der foreslås ved indtægtsgrænsernes fastsættelse en sondring efter bopælsstedet (hovedstadsområdet, købstadkommunerne m. v. og landkommunerne), en sondring, som loven ikke opererer med.

Opsparingspligt undergivet er personer, der er fuldt skattepligtige til staten og som for skatteåret 1951—52 er ansat til en skattepligtig indkomst, der — efter børnefradrag og hustrufradrag — udgør mindst:

	For forsørgere:	For ikke-forsørgere:
I hovedstadsområdet . . .	6 000 kr.	5 000 kr.
I købstæderne m. v. . . .	5 500 -	4 500 -
I landkommunerne . . .	5 000 -	3 500 -

Disse nye indtægtsgrænser antages at ville medføre, at yderligere ca. 475 000 personer vil blive inddraget under opsparingspligten, således at denne vil komme til at omfatte ialt ca. 750 000 personer.

Den bundne opsparing for personer skal for skatteåret 1951—52 i sin helhed udskrives efter den i forslaget § 3, stk. 1, indeholdte skala. De herefter beregnede opsparingsbeløb skal ifølge § 3, stk. 2, afrundes til det nærmeste lavere med 50 delelige

kronebeløb. På dette grundlag kan provenuet af den bundne opsparing for personer for 1951—52 skønsmæssigt anslås til ca. 260 mill. kr.

Forslagets skala er opbygget således, at alle opsparingspligtige skal udrede et mindstebeløb på 100 kr. for skatteåret 1951—52. For de personer, der ved forslaget bliver inddraget under den bundne opsparing, udgør denne desuden i de fleste tilfælde 5 pct. af den del af indkomsten, der ligger over indkomstgrænserne i forslaget § 2. For personer, der allerede er opsparingspligtige i henhold til loven af 25. november 1950, indebærer skalaen, at den efter loven pligtige opsparing forhøjes med et tillæg, der på det nærmeste andrager 5 pct. af den del af indkomsten, som overstiger indkomstgrænserne i forslaget § 2; tillægget er dog noget større for opsparingspligtige med skattepligtige indkomster på over ca. 20 000 kr., idet progressionen i lovens skala forøges noget for de større indkomster.

I § 5 er det foreslået, at opsparingsbeløbet af de opsparingspligtige skal udredes i to lige store rater, der forfalder til betaling henholdsvis den 1. november 1951 og den 1. april 1952, med betalingsfrist henholdsvis til den 3. januar 1952 og den 3. juni 1952.

Efter loven af 25. november 1950 skulle opsparingen for personer foregå i pengeinstitutterne — banker, sparekasser og overformyndieret —, hvor der oprettes spærrede konti for hver enkelt opsparingspligtig, og hvor de indsatte midler skulle forblive, indtil de krævedes udbetalt efter bindingens ophævelse. Tilrettelæggelsen af hele denne ordning er efter forhandling med pengeinstitutterne og opkrævningsmyndighederne sket ved finansministeriets bekendtgørelse af 8. marts 1951.

Som følge af den omtalte meget store udvidelse af antallet af opsparingspligtige, som nærværende lovforslag vil medføre, har pengeinstitutterne erklæret sig ude af stand til at påtage sig en tilsvarende virksomhed, med kontoføring for hver enkelt opsparingspligtig, forsåvidt angår opsparingen for skatteåret 1951—52. Opsparingen for nævnte skatteår kan derfor ikke gennemføres ved indskud på spærrede konti i pengeinstitutterne. Dette har medført, at opsparingen for 1951—52 har måttet tilrettelægges således, at de opsparingspligtige for deres opsparede beløb modtager særlige opsparingsbeviser,